

یادنامه استاد

محمود محسنی مقدم

عضو هیئت علمی بخش ریاضی دانشگاه شهید باهنر کرمان

از مرز ۹۹ گذشت و به عددی سه رقمی تبدیل شد. البته این عدد هم اکنون از مرز ۱۴۰ اثر گرانبها نیز گذشته است. خداوند افتخار شاگردی استاد شهریار را در سال تحصیلی ۴۶-۱۳۴۵ به اینجانب عطا فرمود. دروس مختلفی را در این سالها در محضر استاد بودم. بدون اغراق اذعان می‌کنم که استاد پرویز شهریار شخصی خوش برخورد، خوش بیان، خوش لحن و متین و باوقار بود به خوبی به خاطر دارم که در بین دانشجویان آن زمان، همیشه صحبت این بود که استاد شهریار استادی به تمام معنی و با شخصیت‌های والای انسانی است. در کلاس‌های درس ایشان، تمام دانشجویان سراپا گوش بودند و از بعضی از شیطنت‌هایی که در سایر کلاس‌های درس توسط دانشجویان انجام می‌شد، خبری نبود. زیرا علم و آگاهی و از همه بالاتر شخصیت استاد شهریار بود که همه را وادار به سکوت و گوش دادن به سخنان استاد می‌نمود. استاد شهریار همیشه به موقع و در ساعت معین در کلاس درس حاضر می‌شدند. جالب اینکه همیشه بالبنی خندان وارد کلاس شده و با لحنی متین، آرام و دلچسب، به نوعی عرض سلام و احوالپرسی نموده و سپس درس خود را شروع می‌کردند.

خدایا تو را سپاس می‌گویم، که افتخار شاگردی این استاد عزیز و ارجمند و والامقام را به من ارزانی داشتی و از صمیم قلب می‌گویم ای کاش می‌بود و بار دیگر بر دستان مبارکش بوسه می‌زدم که گویند
ز بوسیدنی‌های این روزگار
یکی هم بود دست آموزگار
توانی مکرر گرفتن تو سود
اگر نام او هم بود شهریار
استاد پرویز شهریار در بامداد روز دی وین اردی بهشت
مه سال ۳۷۵۰ زرتشتیان مقارن با روز بیست و دوم
اردی بهشت ۱۳۹۱ خورشیدی، در بیمارستان جم تهران
دیده از جهان فانی فروبست.
یادش گرامی، روحش شاد و راهش پر رهرو

استاد بزرگ ریاضی، چهره ماندگار کشور، معلم بزرگ اخلاق و جوانمردی، نویسنده و مترجم چیره‌دست و خوش سلیقه و دارنده اولین دکترای افتخاری ریاضی کشور از دانشگاه کرمان استاد دکتر پرویز شهریار در سال ۳۶۶۴ زرتشتیان مقارن با سال ۱۳۰۵ خورشیدی در محله‌ای فقیرنشین در شهر کرمان و در خانواده‌ای با فرهنگ پا به عرصه وجود گذاشت.

استاد پس از فراغت از تحصیل، در دانشسرای مقدماتی کرمان، جهت ادامه تحصیل و سیراب نمودن عطش فراگیری علم، راهی تهران شد و سرانجام در سال ۱۳۳۲ در رشته ریاضی و در دوره لیسانس، از دانشسرای عالی آن زمان دانشگاه تربیت معلم فارغ‌التحصیل شده و مشغول به تدریس در دبیرستان‌های مختلف، دانشکده علوم دانشگاه تهران و دانشسرای عالی شدند.

استاد در طول حیات پر برکت خود و با توجه به روحیه بلند و خصلت آزادی‌طلبی و دفاع از حقوق حقه نوع بشر، مدتی از عمر خود را در زندان‌های سیاسی آن زمان سپری نمودند. البته زندان سیاسی هم جایی نبود که بتواند استاد را در یادگیری علم از حرکت باز دارد. زیر بنا به گفته خود ایشان، تسلط و یادگیری زبان فرانسه و روسی را استاد در گذران همین حبس‌های سیاسی بود که آموختند.

استاد پس از اخذ درجه لیسانس، مشغول به تدریس دروس مختلف ریاضی در سطوح مختلف شدند، ولی همیشه شعله‌های عشق به یادگیری و آموختن و آموزش دادن و خدمت به جامعه علمی کشور در دلشان فروزان بوده و این شعله‌ها تا واپسین لحظه‌های زندگی این بزرگ مرد همواره گرمی بخش زندگی سرشار از علم و خدمت ایشان بوده است.

علاوه بر علم ریاضی، تسلط ایشان به زبان‌های فرانسه، انگلیسی و روسی و ذوق خارق‌العاده استاد در تدوین و تألیف کتب علمی، زبانزد خاص و عام است.
آثار گرانبهای ایشان به تعبیر خودشان در دهه هفتاد،